

तदवेदने संसारानुच्छेदमाह द्वादशेति द्वादशसंख्याः पूगाः समुदायायस्यांतां द्वादशपूगां ते च चित्तादिपूगः स्मरणादिपूगः श्रोत्रादिपूगः श्रवणादिपूगः वागादिपूगो वचनादिपूगः शब्दादिपूगो वियदादिपूगः १ प्राणादिपूगः श्वसनादिपूगः संस्कारपूगः स्रुतादिपूगः एतैर्महापूगवरैरविद्यानद्यामघश्चोपरिचैति जीवः २ तादृशी नित्यप्रवाहवती सरितमविद्याख्यां पिबंतस्तत्कृतैरिष्टैः पुत्रपश्वादिभिर्लब्धैस्तृप्यंतः देवैश्चक्षुरादीनामनुयाहकैः सूर्यादिभिस्तत्तद्विषयदर्शनद्वाराऽनेकसंस्कारसंततिसंतन्वानैः रक्षितां देवरक्षितां ते जीवाः तस्या अविद्यानद्याः मधुपुत्रपश्वादिकं मधुरं फलं ईक्षंतः पश्यंतस्तल्लिख्या इह शुक्राख्ये धिष्ठाने भासमानां घोरां महाभयंकरां संचरंति ऊर्ध्वाधो मार्गेषु पुनः पुनरावर्तंत इत्यर्थः इह यत्राधिष्ठाने संचरंति तत्परमेश्वरं योगिनः पश्यंति ॥ ७ ॥ ननु इह कृतस्य कर्मणः कृत्स्नस्य अमुत्रैव भोगात् कर्मशेषाभावे कुतः पुनरावृत्तिः कितुमुक्तिरेव भवतीत्याशंक्याह तदर्थेति तत् मधुकर्मफलं अर्धमासं अर्धमासश्चंद्रोयस्मिन् भोग्यत्वेन तत् अर्धमासं भवति तथा हि तेषां सोमो राजानं तं देवाभक्षयंतीति श्रुत्याऽमुत्र गत्वा देवभावं प्राप्ता इष्टादिकारिणः सोमस्थममृतं पिबंतीति दर्शितं तथा च भ्रमरो जीवः इतस्ततो भ्रमणशीलः अमुत्र सोमरूपमर्धकर्मफलं भुंक्ते शेषेणात्रावर्तंत इत्यर्थः संचित्येत्यनेन आमुष्मिकफलभोगानंतरं ऐहिकफलभोगवासनाप्यस्तीति सूचितं द्विविधं

द्वादशपूगां सरितं पिबंतो देवरक्षितां ॥ मध्वीक्षंतश्च ते तस्याः संचरंतीह घोरां ॥ योगिनस्तंप्रप ॥ ७ ॥ तदर्थमासं पिबति संचित्य भ्रमरो मधु ॥ ईशानः सर्वभूतेषु ह विभूतमकल्पयत् ॥ योगिनस्तं ॥ ८ ॥ हिरण्यपर्णमश्वत्थमभिपद्यत्यपक्षकाः ॥ ते तत्र पक्षिणो भूत्वा प्रपतंति यथादिशं ॥ योगिनस्तंप्रपश्यंति भगवंतं ॥ ९ ॥

हिकर्म किंचिदामुष्मिकफलं किंचिदैहिकफलं तत्रैकं भुङ्क्ता इतरार्थमत्रावतरतीति श्लिष्टं श्रुतिश्च यावत्संपातमुषित्वाऽथैतमेवाध्वानं पुनर्निवर्तते तद्य इह रमणीयचरणा अभ्याशो हते रमणीयां योनिमापद्यते कपूयचरणाः कपूयां योनिमापद्यंत इत्याह संपातः कर्म चरणकर्मशेषः अभ्याशो हशीघ्रमेवेति श्रुतिपदानामर्थः य एवं विधो जीवः स एव ईशानः अंतर्यामी सर्वभूतेषु तिष्ठति स एव च हविर्भूतं हविर्भिः सिद्धं यज्ञं च कल्पितवान् वेदस्य वैदिकमार्गस्य च प्रवर्तक इत्यर्थः एतेन त्वंपदार्थस्य तत्पदार्थाभिद उक्तः यो यज्ञं अकल्पयत् तं योगिनः पश्यंति ॥ ८ ॥ ननु ईश्वरस्य जीवभावे किं कारणमत आह हिरण्येति हिरण्यानि हरणशीलानि आपातरमणीयत्वात् पर्णानीव पर्णानि अवयवाः स्त्रीपुत्रादयो यस्य तं हिरण्यपर्णं अश्वत्थं न श्वोपितिष्ठतीत्यश्वत्थो न श्वरः अविद्यावृक्षः तमभिपद्य प्राप्य अपक्षकाः न संति पक्षाः उल्कमणहेतव उपाधयः प्राणरूपा येषां ते चिदात्मानः तत्र अविद्यायां पक्षिणो भूत्वा प्राणाद्युपाधिप्राप्त्या उल्कमणयोग्या भूत्वा यथादिशं यथावासनं प्रपतंति ता सुता सुयोनिष्वित्यर्थात् बहुवचनं औपाधिकरूपभेदापेक्षया श्रूयते च प्राणोपाधिकमुल्कमणं चिदात्मनः प्रश्नोपनिषदि षोडशकलं पुरुषं प्रस्तुत्य स ईक्षां चक्रे कस्मिन् बहमुक्तांते उक्तांतो भविष्यामि कस्मिन्वा प्रतिष्ठिते प्रतिष्ठास्यामीति स प्राणमसृजतेति ॥ ९ ॥